

| | |
|---|--|
| disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story | מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof |
| מקרא-key: | |

| | | Talmud Navigator | | | | | | | | | | | |
|--|---------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| נדה-האשה שהיא עושה | מימרא | | | | | | | | | | | | |
| ראתה יום חמשה עשר לחדש זה, ויום ט"ו לחדש זה, ויום שבעה עשר לחדש זה. רב אמר: קבעה לה וסת לדילוג. | איתמר: [רב] | | | | | | | | | | | ♣ | ◇ |
| עד שתשלש בדילוג. | שמואל: | | | | | | | | | | | ♣ | ◇ |
| נימא רב ושמואל בפלוגתא דרבי ורשב"ג קמפילגי | | | | | | | | | | | | ⚡ | |
| ניסת לראשון - ומת, לשני - ומת, לשלישי לא תנשא - דברי רבי. | דתניא: [רבי] | | | | | | | | | | | ♣ | ⚡ |
| לג' - תנשא, לד' לא תנשא. | רשב"ג: | | | | | | | | | | | ♣ | ⚡ |
| לא, דכ"ע - כרשב"ג, והכא בהא קמפילגי | | | | | | | | | | | | ! | ◇ |
| חמשה עשר ממנינא | רב סבר: | | | | | | | | | | | ♣ | ! |
| כיון דלאו בדילוג חזיתה לאו ממנינא הוא. | שמואל סבר: | | | | | | | | | | | ♣ | ! |
| היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה ליום ששה עשר - זה וזה אסורין, שינתה ליום שבעה עשר - הותר ששה עשר ונאסר חמשה עשר ושבעה עשר, שינתה ליום שמונה עשר - הותרו כולן, ואין אסור אלא משמונה עשר ואילך. | איתיביה: | | | | | | | | | | | ♣ | ⚡ |
| קשיא לרב | | | | | | | | | | | | ⚡ | |
| למודה שאני. | אמר לך רב: | | | | | | | | | | | ! | ◇ |
| ודקארי לה, מאי קארי לה? | | | | | | | | | | | | ⚡ | |
| למודה אצטריכא ליה. מהו דתנימא: כיון דלמודה, ועקרתיה - בתרי זימני עקרה ליה - קמ"ל. | | | | | | | | | | | | ! | ◇ |
| ראתה יום עשרים ואחד בחדש זה, יום עשרים ושנים בחדש זה, יום עשרים ושלושה בחדש זה - קבעה לה וסת. סירגה ליום עשרים וארבעה - לא קבעה לה וסת. | מיתביה: | | | | | | | | | | | ♣ | ⚡ |
| תיובתא דשמואל | | | | | | | | | | | | ⚡ | |
| הכא במאי עסקינן - כגון דרגילה למחזי ביום עשרים, ושינתה ליום עשרים ואחד. | אמר לך שמואל: | | | | | | | | | | | ! | ◇ |
| דיקא נמי, דשביקין ליום עשרים, ונקט ליום עשרים ואחד - ש"מ. | | | | | | | | | | | | ♣ | |
| שאין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה וכו'. | | | | | | | | | | | | | ■ |
| לא אמרן - אלא למקבעה, אבל למיחש לה - בחדא זימנא חיישא. | רב פפא: | | | | | | | | | | | | ■ |
| מאי קמ"ל? | | | | | | | | | | | | | ⚡ |
| היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים - זה וזה אסורין | תנינא: | | | | | | | | | | | | ♣ |
| אי מהתם - ה"א: ה"מ - היכא דקיימא בתוך ימי נדתה, אבל היכא דלא קיימא בתוך ימי נדתה - אימא לא, קמ"ל. | | | | | | | | | | | | | ! |
| ואינה מטהרת מן הוסת וכו'. | | | | | | | | | | | | | ■ |
| לא אמרן, אלא דקבעתיה תלתא זימני - דצריכי תלתא זימני למעקריה, אבל תרי זימני - בחדא זימנא מיעקר. | רב פפא: | | | | | | | | | | | | ■ |
| מאי קמ"ל? | | | | | | | | | | | | | ⚡ |
| אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים | תנינא: | | | | | | | | | | | | ♣ |
| מהו דתנימא: חדא - לחד, תרי - לתרתי, ותלתא - לתלתא, קא משמע לן. | | | | | | | | | | | | | ! |
| היתה למודה להיות רואה יום עשרים ושינתה ליום שלשים - זה וזה אסורין, הגיע יום עשרים ולא ראתה - מותרת לשמש עד יום שלשים, וחוששת ליום שלשים. הגיע יום שלשים וראתה, הגיע יום עשרים ולא ראתה, והגיע יום שלשים ולא ראתה, והגיע יום עשרים וראתה - הותר יום שלשים ונאסר יום עשרים, מפני שאורה בזמנו בא. | תניא כותיה דרב פפא: | | | | | | | | | | | | ■ |

| נדה-תינוקת | | Talmud Navigator | | | | | | | | | | |
|---|---|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| תינוקת שלא הגיע זמנה לראות, וניסת, ב"ש אומרים: נתנין לה ארבע לילות | [ב"ש] | | | | | | | | | | | ◆ |
| עד שתחיה המכה. | ב"ה: | | | | | | | | | | | ◆ |
| הגיע זמנה לראות וניסת, ב"ש אומרים: נתנין לה לילה הראשון | [ב"ש] | | | | | | | | | | | ◆ |
| עד מוצאי שבת, ארבע לילות. | ב"ה: | | | | | | | | | | | ◆ |
| ראתה ועודה בבית אביה, ב"ש אומרים: נתנין לה בעילת מצוה | [ב"ש] | | | | | | | | | | | ◆ |
| כל הלילה כולה. | ב"ה: | | | | | | | | | | | ◆ |
| ואפילו ראתה. ממאי - מדקא מפליג בסיפא בין ראתה בין בשלא ראתה, מכלל דרישא - לא שנא הכי ולא שנא הכי | רב נחמן בר יצחק: | | | | | | | | | | | ◆ |
| עד שתחיה המכה, בין ראתה בין לא ראתה. | תניא נמי הכי, ב"ה: | | | | | | | | | | | ■ |
| עד שתחיה המכה. | | | | | | | | | | | | ■ |
| עד כמה? | | | | | | | | | | | | ∧ |
| כל זמן שנוחרת. | רב יהודה אמר רב: | | | | | | | | | | | ◆ |
| כי אמריתה קמיה דשמואל | [רב יהודה] | | | | | | | | | | | ■ |
| נחירה זו - איני יודע מה היא, אלא - כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשיש. | אמר לי: [שמואל] | | | | | | | | | | | ◆ |
| נחירה דקאמר רב היכי דמי? | | | | | | | | | | | | ∧ |
| עומדת ורואה, יושבת ואינה רואה - בידוע שלא חיתה המכה. על גבי קרקע ורואה. על גבי כרים וכסתות ואינה רואה - בידוע שלא חיתה המכה. על גבי כולם ורואה, ע"ג כולם ואינה רואה - בידוע שחיתה המכה. | רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב: | | | | | | | | | | | ◆ |
| הגיע זמנה וכו'. | | | | | | | | | | | | ■ |
| שימשה בימים, רב אמר: לא הפסידה לילות | איתמר: [רב] | | | | | | | | | | | ◆ |
| הפסידה לילות. | לוי: | | | | | | | | | | | ◆ |
| לא הפסידה לילות, עד מוצאי שבת תנן. | רב: | | | | | | | | | | | ■ |
| הפסידה לילות, מאי ארבע לילות דקתני - ארבעה עונות. | לוי: | | | | | | | | | | | ■ |
| ולרב, למה לי למיתנא ארבע לילות? | | | | | | | | | | | | ◆ |
| אורח ארעא קמ"ל, דדרכה דביאה בלילות. | | | | | | | | | | | | ◆ |
| וללוי, ליתני ארבע לילות, עד מוצאי שבת למה לי? | | | | | | | | | | | | ◆ |
| הא קמ"ל: דשרי למבעל לכתחלה בשבת. כדשמואל | | | | | | | | | | | | ◆ |
| פרצה דחוקה - מותר ליכנס בה בשבת, ואע"פ שמשיר צרורות. | דאמר שמואל: | | | | | | | | | | | ■ |
| בעל ולא מצא דם, וחזר ובעל ומצא דם: רבי חנינא אמר - טמאה | איתמר: [רבי חנינא] | | | | | | | | | | | ◆ |
| טהורה. | רבי אסי: | | | | | | | | | | | ◆ |
| טמאה, דאם איתא דהוה דם בתולים - מעיקרא הוה אתי. | ר' חנינא: | | | | | | | | | | | ■ |
| טהורה, דילמא אתרמי ליה כדשמואל. | רבי אסי: | | | | | | | | | | | ■ |
| יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם. | דאמר שמואל: | | | | | | | | | | | ■ |
| ואידך | | | | | | | | | | | | ◆ |
| שאני שמואל דרב גובריה. | [רבי חנינא] | | | | | | | | | | | ◆ |

